

delighed sig, at jeg ogsaa synes, at Folkethinget virkelig kunde have noget Krav paa nogen Paaskjonnelse, hvis det i denne Sag lader sig noie alene med disse her i mine Dine aldeles nødvendige Forandringer; thi den høitærede Indenrigsminister vil saa ved at have taget Sagens Ledelse i sin Haand derunder have set her bortfalde fra vor Side hele Spørgsmaalet om Ophævelse af Bevilling til Salg til Fremmede paa Lehn; han vil fremdeles have set bortfalde det hele Spørgsmaal om Bebyggelsen af frakille Parceller, han vil ligeledes have set Terminernes sidste Ophævelse forandret fra 1890 til 1900, han vil have set Bestemmelsen om Enterne bortfalde, og han vil endelig have set, at Auktioner i visse Tilfælde ved Fæstledighed ogsaa ere bortfaldne — disse 5 Bestemmelser, paa hvilke Folkethinget, efter hvad jeg har fornummet under Sagens Behandling, sætte uendelig Pris, og paa hvilke den høitærede Indenrigsminister ogsaa tidligere jo var gaaet ind, ere jo paa det nuværende Stadium studte til Side. Det er jo derfor klart, at den høitærede Indenrigsminister virkelig paa et andet Sted kan påanberaabe sig, at han har ført Sagen saaledes, at han har faaet det Standpunkt hævdet, han ønskede at gjøre gjældende, og holdt Sagen i Ligevægt imellem begge Parter, og han derfor er berettiget til at gjøre endnu disse faa Indrømmelser til vor Side. Dernæst skal jeg hævde, at det høitærede Landsithing ikke ved disse smaa ubetydelige Ændringer vil se reist noget af disse store Spørgsmaal, som saa længe have optaget dets Tid, ikke vil se reist Spørgsmaalet om, hvad et Gods er, ikke vil se reist Spørgsmaalet om, hvad en Gaard er, ikke vil se reist Spørgsmaalet om Lovens tilbagevirkende Kraft, ikke vil se reist Spørgsmaalet om Fæsteligthen i Almindelighed paa Parceller. De Spørgsmaal, som fornemmelig have optaget Forhandlingerne i Landsithing, ere ikke berørte ved disse meget ubetydelige Ændringsforslag, som virkelig overfor Opponenterne imod Lovens i dens Helhed ere ubetydelige; men deri ligger

just Vægten i Sagen paa nærværende Stadium, at, medens det overfor Jorddrothen, Godseieren er ubetydelige Ændringer, thi de omhandle kun Undtagelsestilfælde for ham, ville Bestemmelserne hvile som et truende Sværd overfor Fæsterne, som truende i alle Tilfælde. Ændringsforslagene ville forandre Paragraferne til at være almindelig til Fordel for Fæsterne uden truende Undtagelsestilfælde, i Stedet for at de nu indeholde en uklart Udtalelse til begge Sider. Derfor er det, jeg skal æbente den ærede Indenrigsministers Udtalelse i det Gaab, at den vil blive velvillig imod Forslagene, ligesom jeg, som sagt, ikke kan tvivle om, at de ville finde Støtte hos det ærede Medlem, som hidtil er optraadt som Leder i denne Sag, da de uimodsigelig ere af en overordentlig Betydning for Fæsterne.

Formanden: Medens jeg selvfølgelig ikke skal yttre mig om Udtalelser, der endnu ikke ere faldne, men kun bebudede, finder jeg det dog rigtigt efter den Anledning, som det ærede Medlem dertil gav, at udtale til Veiledning, at til 3de Behandling foreligger Lovforslaget i sin Helhed til Forhandling, men ikke denne eller hin Person's Landbopolitik i sin Helhed.

J. A. Hansen: Min Dom om Lovforslaget udtalte jeg fornylig ved Sagens 1ste Behandling, og jeg skal derfor ikke ved denne Behandling komme tilbage dertil, men blot henvise til, hvad jeg den Gang yttrede. Naar jeg desuagtet i Dag ikke kan støtte det ærede Medlems Ændringsforslag, men maa raade til at forkaste dem, saa skal jeg kortelig forklare Grunden dertil. Det Banffelige i dette Tilfælde er at blive enig med sig selv og med hverandre om, hvorvidt man bør tage denne Lov, som den nu foreligger, eller ikke; det er dette, der her ligger for. Har man bestemt sig til ikke at ville tage Loven, kan man stille Ændringsforslag og understøtte Andres Ændringsforslag, naat man finder dem gode,